

عنوان مقاله:

تاثیر سازماندهی شریانهای شهر سنتی در شهرسازی معاصر

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی افق های جدید در معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مرتضی اصغری واحد - دانشجوی دکتری معماری، دانشگاه آزاد سنندج

ارسلان طهماسبی - استادیار و عضو هیات علمی گروه معماری، دانشگاه آزاد سنندج

یلدا باهمت - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه علوم و تحقیقات آذربایجان شرقی

خلاصه مقاله:

عدم اتصال صحیح بافت جدید و قدیم، از جمله مضللات ساختاری شهرهای دارای قدمت تاریخی می باشد. بازتاب این مسئله در سیستم زندگی شهری به گونه ای است که گوئی زندگی صرفاً در بافت جدید شهر جریان دارد و بافت قدیمی بدلیل عدم قابلیت تطابق مناسب با قسمتهای جدید همواره به عنوان بافت پر معضل شهر مطرح است. این پژوهش سعی بر آن دارد تا از طریق استخراج ماهیتها و جریانهای موثر در سازماندهی ساختارهای بافت کهن، قابلیت احیاء و گسترش این ساختارها در توسعه های جدید شهر را فراهم آورد. شریانهای شهری در مقیاس کل و مسیرهای دسترسی و مرکز محلات در مقیاس کوچکتر به عنوان مهمترین اجزاء ساختار سازماندهی بافتهای سنتی همواره تحت شرایط فرهنگی و محیطی دچار تحول بوده اند. این پژوهش با بررسی موردی بافت تاریخی مراغه، با بهره گیری از روشهای تحلیل تاریخی و مطالعات میدانی-کتابخانه ای و تمرکز بر ساختار شریانهای بافت سنتی به عنوان جریان اصلی زندگی و ارگانیزم سازماندهنده شهر کهن (به عنوان مهمترین عامل تاثیرگذار و تاثیرپذیر از زندگی جاری در بافت) و همچنین انجام مطالعات تطبیقی با ساختارهای معاصر تدوین فضای شهری، رویکرد مناسبی در جهت توسعه و ارتباط بیواسطه این ارگانیزمها بین قسمت قدیمی و جدید شهر را فراهم آورد بطوریکه توسعه شهری از طریق بسط و گسترش ارگانیزمهای سازماندهی بافت کهن و متناسب با شرایط زندگی معاصر منجر به تدوین ساختار یکپارچه شهری گردد

کلمات کلیدی:

بافت سنتی، توسعه شهری، شریانهای ساختاری، ارگانیزم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/380784>

